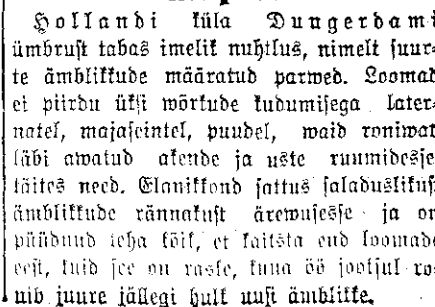

Eänud nädal

Kindral Rydz-Smigly võtab vastu marssalikepi.

President Moscicki annab Varssavi kuningalossis kindral Rydz-Smigly'le pidulikult üle marssalikepi, millega Rydz-Smigly nimetatakse marssaliks.

Kaitseväge hoidub poliitikast. Kaitseväge ülemjuhataja J. L. Anderson andis järele, et Eesti sõjavägi ei võta osa aktiivsest poliitilisest võitlusest. Sõjavägi hääritab teated riigikaitse julgeoleku huvides on täiesti alusetud. Võib täiesti kindel olla, et meil sõjavägi praegu on täiesti võljaspool sisepoliitilisi võimuvõistlusi.

Valitsuse otsuseid. Wabariigi valitsus oma koosseisul andis karastusjõude valmistamise seaduse, milles täpselt on ette nähtud nõuded aine koostisele ja kvaliteetide kohta. Puuvilja ning marjamahlad ja siirupid peavad olema puhtatest marjadest, täiesti maitseeliseid.

Wabariigi valitsus oma koosseisul otsustas teostada eelmise majandusloenduse eestis 1. juunil tuleval aastal, millega tuuakse selgus meie tööstuse, kaubanduse, käsitöö ja liiklemise seis.

172.000-kroonine kultuurkapital. Wabariigi valitsus oma koosseisul finantseerib kultuurkapitali eelarve 172.000 fr. juures. Muusikumiid saavad 11.790 fr., kultuurmuusikumiid ehitusfondi on arvatud 15.000 fr.; kirjandus saab 16.220 fr.; helikunst eelarve on 15.870 fr.; kunstiteaduse kunsti oma 14.660 fr.; näite- kunsti sihtkapitalis 16.040 fr.; teatarkultuuri sihtkapitalis 11.070 fr. ja ajakirjandus saab 3.550 krooni.

Almeelaevade ehitamine otsustati anda meil oma maa tehaste kätte.

Nõmme neljapäeval pühitsetakse 10-aastane. Neljapäeval pühitsetakse 10. aastapäeva, mispuhul peeti linnamolikogu pidulik koosolek. Otsustati eelarve korras määrata teatrite ehitusfondi heaks 5.000 krooni ja stipendiumi 100 fr. juures. Juubilar-linn sai rohkem teraviljatelegramme oma tähtpäevaks.

Laupäeval pühitsetakse Pärnu wabahilisk tuleõrje jels oma 70. aastapäeva.

14. ja 15. novembril pühitsetakse Eesti Naistööliste jels 25. aastapäeva.

Mäetöölised kuninga juures külas.

Hiljuti olid Brüsseli kuninglikku lossi lõuale palutud 64 mäetöölise. Kuningas annetas nendele medalid vahvuse eest, mida nad üles näidanud La Bouverie kaevandusõnnetuse korral, kus oma elu kaalule pannes päätsid päästa õnnetusohvreid.

Tulemas ka pödrajaht. Kõrgenduse kaitse all on meie metsloomade arv tunduvalt vähenenud. Kõrgenduse kaitse all on meie metsloomade arv tunduvalt vähenenud. Kõrgenduse kaitse all on meie metsloomade arv tunduvalt vähenenud.

Lühidalt kodumaalt. Maadeemiline lohus Tartus pidas oma istungi, kus arutati lahe üliõpilase juuliasja ühenduses 16. oktoobril ülikoolis toimunud üliõpilasmeeleavaldusega. Kohus otsustas karistada üliõpilasi 100 krooni eest.

Maatöölise ja wäilemaapidajate koja eimeheks waliti adm. Selmut Maandi.

Kindral Franco on tunginud Hispaania pealinna Madridi eeslinnadesse. Kindral Franco on teatas tegu maailma ajakirjandusele, et hiljemalt laupäeval, 7. novembril on Madrid tema wäeosaade wõimuses, kuid ometi awaldawad linna kaitsejaid jäi wastupanu. Madridi pommitatakse rasketahureid. Linnaosa linnaosa järele purnatatakse wana ajaloolist linna. Selle hõimatawa teo kohta seletab Franco, et ta ei jätta linna kiwi kiwi peale, kui linna ei peaks alistuma. Wimased teated, mida telegraafi-agentuurid lewitawad, kõnelewad walitjussuweste edasitugijst Madridi tekkima sumas. Agebaid lahinguid linna ees ülikoolilinnas.

Londonist jaanunud teadete järele olewat walitjussuweste hakanud tarwitama gaasipomme. On farta, et wäestane wõtab tarwitusele samasuguse sõjapidamiswõiji.

Palusalu jatkab võistlusreisi Berliini. Rahwuswafeliste maadlustel jirutimeie kuldmaadleja Palusalu linnamandale kohale. Palusalu samas turniiris sai seljakautuse rootslastelt Rumaniilt. Gestlane Reo tuli Rootsi turniirilt koju, kuna Palusalu sõitis üle mere Berliini, kus tal sejab ees wõistlus laupäeval „Deutschland-Palles“ spordipidustustel.

Lühidalt välismaalt. Poola wabariigi president nimetas Rydz-Smigly'le ametati ka Walge-kotta kõrgem amiralt.

Soomes rannas leiti eesti purjel „Wella“. Etsalgete uurimiste järele arvati, et neljalikmeline maailmarändurite meeskond on hukkunud. Arwatakse, et mehed on läinud Soomes maale ja purjeka jätnud saatuse hooldeks.

Itaalias, Koca-Gorga lähedal toimunud lennukatastroofil sai surma 20 inimest ja haawata 40 inimest. Roomas liiguvad kuuludused, et lähemal ajal liikuvad turismakäitajad.

Rekordimees Swain teatab:

„Nägin maakera kumerust!“

Kuidas ta tõi „taewast alla“ uue maailmarekordi kõrglennus. Suurjaawutus, mis tuli üle kolme aasta Inglismaale tagasi.

National Physical Laboratory on üksikajaliselt proovinud lendur D. Swaini kõrgusinstrumente ning kinnitanud, et tema lennuk on saavutanud 15.230-meetrilise kõrguse. Seega on ametlikult kinnitatud, et Inglismaa on kolmeaastase vaheaja järele saanud uuesti enda kätte lennukite maailmakõrgusrekordi.

Noor maailmarekordimees Swain jutustab oma sensatsioonilisest lennust stratosfääris:

„KURADITUL“ 12.000 MEETRI JUURES.

Päew enne seda Swain töötas veel „Farnborough“ kuinglikus lennutehases laboratooriumi tasete jaamas oma igapäewase tegevuse juures. Järgmisel hommikul kell 7.30 ta ronis kõrguslennukisse Bristol 138, mis oli varustatud erilise Pegasus-mašinaga, ja tõusis taewasse.

„Esmalt puhus üsna tugev nördwest tuul. Kuid 12.000 meetri kõrgusel see muutus hirmus tugevaks. Saunane põrgutunni wõits wiia mašina, mis oleks nõrgem kui minu oma, kohe teelt kõrwale. Iks kõwa tuuleil wõiks triiwida lennuki wõlekuile. Jälas siis näeb ilde weel kumagi maad — see oleme ainult benšiniitawara- rasti. Minule too põrgutunni mašini tubli portšoni minu põletismaterjalt. Eäraft tuul tuleb wõita hool- luse ja tawalušega.“

MAAKERA KUMERUS SELGESTI NÄHTUD!

„Kuid need 12.000 meetrit olid Swainile waid alguseks. Ta filmad olid kiindunud aparaatidesse. Ta pidi tõusma kõrgemale, ikka kõrgemale. Shu-tuuri ülikond hapnikutiiriga töötas eeskujulikkult, olgu et Swaini oli tunne, nagu oleks wesi täsi- wortes wõdras.“

„Siiski tundsin wawalt frampi- kates. Olin 14.000 meetri kõrgusel ja waatafin alla. Waade oli juurepära- ne. Üsna tawel nägin maakera tu-

merist. See polnud filmapete, see polnud ka muremishähe klaasis. Nägin maakera ümmargusena!

Mul oli illewaade Inglismaa lõ- nataldast Margatest alates. Megi- kranthuse tallas oli nähtaw. Maal- tundus ojana ning Doger-talju- nagu kive. Tõusin ikka kõrgemale ja kõrgemale. 15.000 näitasid kõrgu- semõõtjad — 15.100—15.200 — framp minu käewartes hurenes. Ot- justasfin teha lõpu ja pöörduda tagasi. 15.230 oli minu wiimajels tähelepa- nelus.“

„JÄRSKU MA EI NÄINUD MIDAGI!“

Rekordlendur lendas jällegi ma- keralle wästa. Kuid raskused, mis olid teda wältinud tõusul, kuhjusid nüüd tõi kottu.

„Järsku ma ei näinud midagi. Minu hapnikutiirer oli äleni jäänud — atnad olid kühunud. Ma ei näinud ei riistu ega maapinda. Ma ei teadnud, misjuures sumas sõidan. Wiimats nägin heledas lumas — päi- lest. Samal ajal tundsin, kuidas õht- minu hapnikutiiris muutus halwaks, kuidas pidiin wõitlema hingamisega, kuidas tõrnus hallas kohise. Wõi- din turji päitejete. Asjatult tirisin kinnitusest minu hapnikutiiri tallal. Kiirer oli tugevasti peas, nõõrid ei awanenud.“

TASKUNUGA PÄASTAB ELU.

Nüüd teatakse, et rekordlendur Swain oli otse surmasuus. Polets puu-

dunud palju, kus Swain oleks läinud igawikku ihes oma rekordiga.

„Olin jäänud wist liig tawaks õhtu. Hapnikutagawara oli nähtawasti lõppemas. Misti oli forraft ära. Kui ainult kiirer poleks istunud nii tuge- wasti peas. Kohiementne tõrnus ju- renes. Minu käd olid tuimad. Ah- mišin õhtu. Mulle tuli meele, et minu taskus oli wana auge, mille oli mulle kinnitud onu, kui olin weel poisse. Kobasfin käge selle järele. Surwe wõdrule ja auge awanes. Torkasfin sel- lega hapnikumaski tšellufoidkthi. Väsi pilu woolas õhtu. Wõisfin hingata — õhtu — mul oli õhtu! Kui waatafin kõrgu- semõõtjale, nägin, et olin wahpe- pal kühunud 5000 meetrite.“

12.000 MEETRI JUURES — 900 KILOMEETRI TUNNIS...

Ta oli saawutanud rekordi. Ohtul tubli lendur sõitis Southsea'sse wana emalele ja halwatud isa juure ja lõne- les neile, et tal oli olnud terve päem libe töö. Oma rekordist ta ei teinud palju sõnu.

„Pärast järeft rekordlendu strato- sfääri läsid endalt, kas jellel oli min- git mõtet. Kõrglennu eriteadlane Louis Breguet tõendab, et wõib wõi- ta kirjut. 8000 meetri juures sõitisfin 800 kilomeetrit tunnis, 12.000 mee- ri kõrgusel saawutafin 900 tuudkilo- meetrit. Wõib-olla keegi teeb seda alla 10.000 meetri. Mina poleks selle- pärast lade...“

Kui Clemenceau soowis:

„Andke armu mu mõrwajale!“

Elukallalekippuja, kes nüüd sai surma Hispaania koduõjjas. — ühe atentaadi lõppwaatus.

Nagu Barcelonast tulwad teated kõnelewat, sai Aragoni rindel surmawalt haawata prantsuse anarhist Emile Cottin. Cottin on sama mees, kes 1919. aastal korraldas atentaadi Clemenceau'le ja haaras viimast kopsu. Kuul jügi „tiigrile“ kopsu, kus ta lubjastus.

„Atentaat Clemenceau'le!“

19. webruar 1919. aastal. Pariisist saa- bus ärew teade: „Atentaat Clemenceau'le, peaminister raskelt haawatud!“ Ainalus „nelja-tonwerents“. Pariisi rahulome- wus, mille tawas oli Poola ja Altem-Ei- leesia liitumus, lätkati edasi. Sefati juba tõ- lelema Rivianit'it kui Clemenceau asenda- jalt rahulomerentijil, kuid 70-aastase „tiigri“ raudne terwis sai siiski wõidu ah- wardama surmatõendi üle. Wõrsti istus ta jälle lijalste eesindajate hulgas ja wiis Berjalides' rahulepingu, oma waimulapse, lõpule. Kolm tund hiljem rahuleping eji- tati Saffa delegaafioonile.

Lask kopsu.

Kallaletung toimus 19. weebruari enne- lõunal Clemenceau elutoha lähedal Rue Kvanth'it. Clemenceau sõitis ministeer- iumini. Tema autot faatis, nagu tawalikkelt, politseiwile ja sõdurite eest. Kui auto pöördus Delefer'i buhwaarile, tormas üheft

kolhoitist wälja noormees ja tulistas au- tos istujat. Ühefta lastu tiiresti istseije järgi.

Clemenceau'nd oli kuul tabanud otse kop- su, ta warijes lottu. Haawata oli jaanud ta antojut ja liiklemise jactho politseiwile tawawuugal. Surmawat kuulit pälis Clemenceau tänu kirele otstuswõimele — jaanud haawata, wistis ta otsekohe au- topõrandale, nii et teised temale määratud kuulid lendasid wõdras. Kopsu tunginud kuul läbis õla, tals kuuli riimajid peami- nistri mantlit, kuid jätsid „tiigri“ wigas- tamata.

Mõrvar ei pääsnu pögenema.

Noormees tahtis pärast tulistamist otse- kohe laduda, ta püüti aga linna ja pääsis wawu fottujooksund inimeste amatohtust. 10-aastane juutjeldilaja õpipois oli see, kes haaras eimejena kuuli pögeneja tuuejt. Ta jutustas hiljem jellest järgmisjt:

„Seibitafin parafasti ühe lunde lõnga, kui pikk langes alnast tänawale ja nägin määdukas Clemenceau amellitku autot, mis sõitis igal hommikul sama teed mi- nisteeriumi. Järgmisel heitel kõlas pant. Mulle meenus otsekohe Clemenceau auto. Starjusin ehmunult: „Mad tappid Clemen- ceau!“ ja tormasin wälja uksejt. Nägin, kui- das üks mees jootis järgi peaministri au- tole ja tulistas tui melsaline. Jootfin talle järgi nii tuidas jatat wõisid ja tarjusin wahet pidamata: „Mõrwar! Mõrwar!“ Kui peaministri auto pidurdas järsult, nägi lastja wiift, et ta ei jõua enam laadida uuesti rewolwrit ja tahtis pögeneda. Joot- fin talle järgi, minu launul üks politseiwile. Jõudfin eimejena talle järgi, haarasfin ku- ni tema olajt ja tagufin teda jalaga nii tuidas jõudfin. Kui politseiwile poleks asti- nud wahete, olekime peksnud ta furnuks. See oli inetu wältimiseja poisje, punalate juurtega.“

Clemenceau auto pöördus ümber ja sõitis tagasi tuidud teed. Jõudnud oma maja ette,

astus Clemenceau oma jalal wälja sõidu- list ja jannus sõduri täjimarrele taetudes üles trepijt. „Ei ole midagi eritiht“, ütles ta uksejt.

Clemenceau kostab mõrwari eest.

Atentaadi toimepanelaj's õjutus 23-a. puuiepp Emile Cottin, tulimeeline anarhist. Ta seletas, et oli tahtnud tappa Clemen- ceau, kuna peab wiimast inimtonna ja eri- ti tõliskonna juurimats wanalajeks. Seithe kuud haadunud ta mõrwaplaani. Mõte tje tektinud siis, kui politsei hakanud segama tema kommunistidejt sõprade kogumiskes- oleduid. Wätsund palju wawana, et saada teada ätkifasju Clemenceau harjumust ja taitudejt. Rewolwrit ta polnud kumagi wa- rem hoitudud käes, jellepärast harjtanud enne atentaati lastumist oma kodus. Re- wolwrit õjund üheft sõdurilt.

14. märtsil 1919. a. mõistis sõjakohtus Cottin'it surma. Kuid siis alistas Clemen- ceau armuandmisje aktiwooni ja neli nädalat hiljem president Poincare muudis surma- mahituse kumber 10-aastajeks wanglatari- tusteks.

Emile Cottin jäi jellepipoolest ta edas- pidi anarhistiks. Ta siirdus pärast karistuse laudumist Hispaaniasse, kus teda kodusje riindel tabas nüüd surmatuul.

Kui Laplane ei maks oma kinnitustmaksje.

Kindlastusjeltis jäi alla.

See polnud naljamäng, wiia 3000 pähja- pähja Alastaj Pähja-stanadasje. Laplane Bahr tuli jelleja toime, wajasdes oma jelt- luseilla teetonna jooritamijeks termelt wiis aastat. Seni ta lõpnis jõudis oma kodu- lohtja Seattle'isje, ta leidis, et kinnitustjeltis oli wahpeal määnuud maha tšil tema wa- ranatseje, jelt ta ei olnud oma arwoleku ajal tajunud kinnitustmaksje. Mji läks pret- jesjelt. Kinnitustjeltis wäitis, et ta oli pi- danud hädapärast wõdrandama lastaje wa- randuse, et mitte kannatada lahjusjelt, jelt Bahr oli määratuls ajats tadunud Jäämere tundralesje. Kohus leidis aga, et kinnitustjeltis oli talitanud liig omalalu- püündlilt, jelt tal pidi olema teada see kangelaskitkus ja need raskused, mis Bahr pidi kannatama oma riikl teel. Seltis pidi otkma Bahrile tagasi wahpeal müüdnud wa- randused. Laplane tajus fottuheitud rahoft oma wõlad kinnitustjeltile ja on Seattle'i anuwarjemaid mehi.

Mida Lossman Soomes räägib?

**Mees, kes kadus Tallinnast. — Lossman Hannes Koleh-
maise juures külas.**

Meie maratoni veteraani Jüri Lossmani praegusest elukäigust on avalikkusel siiani olnud vähe teada. Mõni aeg vilksatasid ajalehtis vaid lühikesed teated, et Tallinnast äkki lahkunud end maratoni meister on oma ajutise kodu leidnud Helsingis. Seal olevat ta äritegevuses abiks vanal spordisõbral Hannes Kolehmail, kes peab suurt spordiriistade magasin. Igasugused kuulujutud, mis kergesti levivad siis, kui inimestel mingi sündmuse või asjaolu kohta vähe aimu, teadsid pajatada, et Jüri Lossman, nii populaarne kui ta ka Eestis enne „sa-

lapärased lugusid“ oli, on tulevikus kodumaale jäädavalt ära kadunud poeg.

Kuidas käib käsi Jüri Lossmani praegu? Mida ta jutustab nende suviste sündmuste kohta, mille ümber mässuud nii palju võimatuma sisuga kuulujutte?

Meie lehe esindajal oli neil päevil jutujamine Jüri Lossmaniga ja selle põhjal on meil võimalik anda vastuseid neile küsimustele, mis ei ole keelel mitte ükski Jüri sõpradel ja spordikaaslastel, vaid ka laiematel hulkadel.

Wana maratoni veteraan ja olümpiamõõts ei ole juugi kodumaale jäädavalt ära kadunud poeg. Helsingi on taile väid apuileks kodupaigaks, kuni lahenevad need majanduslikud küsimused, mis jündisid Lossmani mõneti ajaks ravitama jalgelt kodumaa tolm. Lossman arvab,

**et ta hiljemalt tulevaks juuneks
tuleb tagasi Tallinna.**

Mis siis dieti juhtus neil päevil, millal Eesti olümpia sportlased olid li-
bedas ettevalmistuses läinud juunel
Berliini võistlusele? Lastel
spordipublik toetord nägi Lossmani
mimast korba jaapanlaste võistluse
Rabriorn staadionil, kus ta sõbraksit
juttu ajas tõusva päikese maa spordi-
juhtidega. Pärast seda kadus Jüri
filmapiirist. Olümpiamõõts mõneti
lühikest nädalat muustati tema iiti.

Kui aga spordihuviliste filmid said
jälle mahti ära pöörata Berliinilt,
siis leiti peagi, et puudub keegi, kes
alati on olnud seal, kus spordis vähe-
gi midagi tähelepanuväärilist sündis.
Kui olümpiafinaale, nii võistlusi
lul ta endi kuhanded spordihuviliste
austajad, et Antwerpeni maratoni ha-
bedamehe Jüri Lossmani ajemel tüügi
loht.

Müüd kõneleb Lossman,
**et ta olevat langenud ohvriks äri-
sõpradele,**

elle mekilele annud heajubamituna
ja alati vastutulekituna kergel täel

ghitrofid. Lõppeks Injunnid „sõprade“
diendamata jäänud kohustusel tema
turjale nii raskes koormas, et teda
oli võimatu korraga taluda. Loss-
man ei olevat teinud midagi krimi-
naaliet.

Soome ahades lootis Lossman, et
siinised sõbrad aitavad teda pääseda
välja majanduslikult raskest seikure-
rast. Müüda ka nüüd jünnitibi ja fir-
jateel

**olewat Lossman oma kohustusi kord-
korral diendamata,**

et tapanbada teed tagasi kodumaale.

Hannes Kolehmainen, Soome
endigi suursportlasi ja meie Jüri
juur rivaal maratoni võitja Antwer-
peni olümpial 1920. aastal, on Loss-
mani paremaid Soome sõpra. Koleh-
mainen teatavasti mõitis toetord
kuldmedali Lossmani ees üsna napi
edumaa jelle pika distantsi kohta.
Praegu on S. Kolehmainen jätas äri-
mees, kes on „sõjafeliksist“ olümpial
teostatamud kõigi mõnuhustega.

**Sumel käib mõlemad mehed
mootorpaadiga talal.**

Kolehmainen on oma Helsingi lähe-
dal mereääril olnud ühe saare pä-
risomanduseks, et siin sõprade ringis
jumitada ja lalastada.

S. Kolehmainen on ka kirglik ten-
nismängija. Lossman on lõõnud mah-
walt kaaja. Kolmas alaline tennis-
laaslane on Soome parim võrgushü-
paja ja enroparefordimees Kalevi

Kotkas. Lossmani arvates on
Kalevi Kotkal liiga palju tempera-
menti, nii et pallid tema reketilt len-
davad tihti laugele üle väljaku.

Tahvets sõidab Jüri Lossmani Põh-
ja-Soome, et wana suusaportlase-
põhjalikult tutvuda Soome suusaku-
luriga. „Võib-olla mõin ma tule-
vitus kodumaalgi suusatamise alal
anda mõne kapuliku näpunäite,“ ar-
wab ta ise.

Samal päeval, millal meie lehe
esindaja külastas Jüri Lossmani, jaa-
bis talle kodumaalt postiaadetis, mis
sijaldas olümpiamõitja audiploomi,
jäärake, nagu neid anti olümpiafina-
rite austamisaktusel kõigile teistele
Rabriorn staadionil E. spordi teitlii-
du poolt. Küllap oleks see saadetud
warengi, kuid kodumaal ei teatud
Lossmani aadressi.

Jüri oli filmanähtavalt liigutatud,
et teda ka Eesti spordi ametlikud ring-
konnad ei olnud muustanud.

Malehtede ja raadio kaudu on Loss-
man järjekindlalt jälginud kodumaa-
leis spordisündmusi ja meie meeste
võite laias maailmas. Kergepõltsas-
te ebaõnnestumist olümpial peab ta
**liig väiteks endasõlvenemise ja
pealiskaudse treeningu jüüks.**

Soomes ta on võimud panna tähele-
kuidas Soome suursportlased etteval-
mistumisel uurivad iseennast nagu
humbi all ja nende treening toimub ter-
rapärjalt, otseki töötaks neis kella-
värt.

Ingeri? Kaardilt pühkida!

**Käsk, mis tuleb Moskvas. — Rahvas piiri tagant hüüab appi.
Kümned tuhanded saadetud Siberisse ajumisele. — Ingeri ko-
mittee pöördub maailma poole.**

Meie oleme pärandi hoidjad!

Ingeri — see on wana nimi, wana rah-
mas. Aastatuhandete teel säilitanud oma
keele ja omaväga. Sõja lõpul üks osa maast
jät mahaduse — liideti emamaa Soomega,
teine osa jäi endiselt Wene võimu alla.

Juba „ilale laar“ jurn wälja rullit-
ga maha ingerlaste tugewad liseiswus-
pühked. Rahwas jälitas jellele maatamata
oma lumbid, jäi truuks sõade pärandile.

**Rahuleping lõikas maa ja rahva
pooleks.**

Kaasaõetud rahu lõmbas terawa joone
Soome ja Wene-Ingeri wahel. „Karjala-
lepinguga“ tehti menelastele kohustusel
säilitada neile alluwa ala omakultuur,
lumbid ja keel. Mõnolugude liit on lepi-
gus wahje hoolitud.

Ingerlased on määratud wenestamisele.
Kui wõimald ei annud tulemusi, halati
maad rootima puhtaks tema algelanikest.
Ingerlased saadetakse laugele Wene kje-
maale, Ingerlase tüuakse puhtwene-
lased, weendunud kommunistid kermimist, Wol-
ga-äärast ja Woiwost.

Ingerist välja!

Mõnolugud tahawad Ingerist hümitada
lõl jenne. Kaotada igiwanad loha- ja ta-
hmidenimeid. Moskwa jündis weenel, et
wenilane kui ingerlane elab oma maalapil,
jõab Ingeri Ingeris. Tuli wõtta tarwit-
jale teisi abinõusid.

3. mail 1930. aastal said 90 perekonda
Kortumaal ja 75 perekonda Kirjafaloks tä-
ja lahuda jenneit elupaigast ja tulla tõi-
gega, mis tahetaks wõtta kaaja, Wastela
raundeejama. Seal ootas rong wäljajaa-
tuid. Wagunitele oli nagu piikts pandud
lõlbid: „Wahatah-likud kolonistid...“ Raub-

Asja avaldas Ingeri komitee
ilwante N. - Vene viimaseist
sammudest Vene-Ingeris. Ahtra-
smaaline ilwante viimaste kuude
sündmusist on üksainus karjuv
süüdistus, koputus maailma süda-
metunnistusele.

ruum miis kodumaalt lahulikstid ingerla-
sed Einnu-Weneisse. Samal ajal — 27. ap-
rilist kuni 6. maini — lähenid Sempa-
ala ringlond. „Mittenjalbatamad istun“
Pawonjume, Muksila, Sappalaismäe ja
Mylhymäe piirkonnast — kattu 175 pere-
londa, transporteeriti unde asutaja.

Siberisse!

Sähemal ajal on oodata veel wiie tüla
tähenamist. Tõlkowa piirkonnast on sa-
detud ajumisele 12 tüla elanikud. Wastela-
saaris said 15 perekonda täja lahuda oma
lenijest lodusi. Wende mees asupaigast on
määratud Eiber ja Turkestani.

Mad on wõõrad siin, ei tunne keegi ega
lumbid ja ei hunda harjuda metilul maal
walitsjeda madala kultuuriga. Ingeri oli
nende kätetöö — jelle maa olik nad hari-

mid üks ja wiinud tõrgele kultuurile. Ja
nüüd peawad nad jätma kait sinuapika
ning wõidama Siberisse... see on furm
Ingerile!

25.000 ohvrit.

Epialu tabas jundajumisele saatmine
neid, kes käisid kirikus wõi tõrkuks astu-
maist kolhoosi. Nüüd et pääsnuid teistelt, kes
olid paudimamad. Kogu Ingeri ewaltee-
taks. 25.000 inimest, Ingeri igiwana elu-
niklond, peab lahuma sinuimaalt. Juuni-
tuus oli wahineg tapirongidele. Juulis
aga jattus pihausisööd. Sempala tähen-
dali lõpliku. Praegu seilab ees Kewu-ala
rootimine puhtaks ingerlastest.

Tuud asunikud.

Ingeri lülad, ingerlaste talud jäid täh-
jats waid lähtelaks ajaks. Siis joabusid
uued rongid, tulid idolised, sõdurid. Kõit
weendunud kommunistid. Juba aetaks In-
gerist läbi uul teid, terwe armee tehnikat
eriteadlasi jälgib Ingeri lumbisinni löid.
Gpiti agentidest lumbist tise wõrt. Ingeri
on juure Mõnolugude riigi piir lüande. Elia
tuleb wägew wail N.-Wene erakamisets ta-
pitiilistest riitideist.

Kraawikaewamismasin Oidermaa soos.

Teeb 20—30 mehe töö.

Põllutööministeeriumi ajundus-
ameti poolt ostetud kraawikaewamis-
masini (ekskawaator) jõndis Tallinnu
ja saadeti otsekohe ebaši Lihula jaama.
Sealt ta peab omal jõul minema töö-
kohale, Oidermaa jõhu, kus masin hak-
kab kaewama juuri magistraalkaawi.
Znineje jõuga töötamine on Oider-
maal praegu liigwee tõttu takistatud,
masin aga on wõimeline kaewama ta
pehmel maapinnal ja ijege wees. Lig-
jajawa pinna puhul tuleb 8,5 tonni
raskusele masinale, mis liigub lindil
nagu linttraktor, lanud alla ajetada.

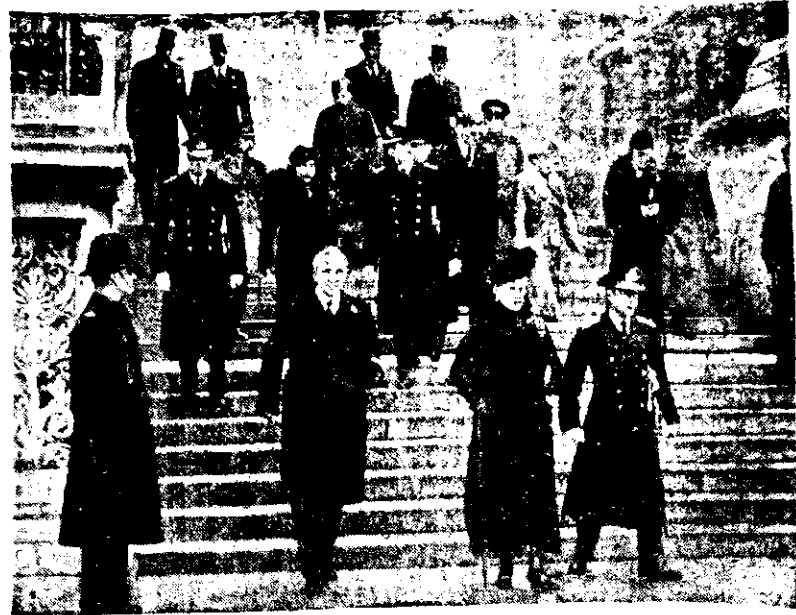
Masin on suuteline päewas lüni
500 kantmeetrit mulda wõi turwast
wälja pidama, tehes seega 20—30
inimele töö ja wõjades käsitajana 2
inimest juhi ja ta abilise näol.

Masin osteti Inglismaalt ja maksis
22.000 fr., lisaks weotulud.

Kraawikaewamismasinaid oli jeni
Eestis kahel turbatööstusel, kummalgi
1 masin.

„Perekonnalehe“

sõbraks muutute 1. jutust

Waherahu aastapäewa pühitsemine Londonis.

Inglismaa pühitses selgi aastal pidulikult waherahu aastapäewa. Pildil näeme
kuningat oma ema, kuninganna Mary ja teiste perekonnaliikmetega saabumas
White-Halli ausamba juure.

Austraalia ehitab maa-aluse linna.

**Tulewikukawatjused suurel ookeani-
jaarel. — Ehituskulud 10 miljonit
naela.**

Austraalia maa-aluse linna ehitamine
taand avalike töde korras wiia läbi
maa-aluse linna planeerimise ja ehit-
mise. Austraalia allmaalinne oleks ai-
mule jellejarnane maailmas. Suurelin-
nades aja eluwalduisist on wiibud au-
mugi maa alla — nagu tänamvrauttee,
jalakäijate teed, postiajutused jne.

Austraalia ultramoodne linn tuleks
aga terweks ulatuies maa-alune. Maa-
lamaral, linna kohale, tuleks laialda-
ne park, kist kiirteetoolid wõimal-
damad pääsu maa-alusesse linna.

**Rakendatasse tööse hiigelmasinad,
mis korraldavad õhuhäda-
tusi.**

nii et allmaa-linnas walitseb alati
wärske õht ja ühtlane temperatuur.
Kumitlik walguis peab ajendama päike-
jewalguie.

Gestaju tahetaks wõtta Tokiost,
juurjelt kolmandast linnast maailmas,
kus annu juba kahtetud maa-aluste
„pilwelõhkujatega“. Jaapanis on wa-
jadus maa alla pugemiseks tingitud
fagedastest maawärijemistest. Siigla-
juure, jöörifujulise ja pütkoodis maas-
se tungiwa awanije kaudu tungib wal-
guis jelle awanije ümber ehitatud elu-
ruumidesse.

**Walguis meelitatakse maa alla pee-
geldus-leadeldijega.**

Üks jellejeld maa-aluseid „pilwelõhku-
jaid“ on teguri 20-korrage, alumine
ajetieb 80 meetrit allpool maapinda.

Austraalias maawärijemist larta ei
ole. Arwesse on wõetud termistitud
tingimused. Tahetaks lüna elupaika
inimestele, kus temperatuur ja „il-
masitiluse“ oleksid läbi aasta ühe-
sagedud.

**Suure tähtjuse omaks jelline linn
jõja korral.**

Siin ei ole küll gaasivarjendeid, jelt
infener Penbroke, allmaalinna
projekti looja, leiab, et maa alla pei-
detud linn ise on küllalt hästi warja-
tud ja kaitstud õhufallaletungide eest.

Epitaks õhujä määga raske teha
kindaks allmaalinna ajukohti ja tei-
jeks kaitseb teda pommide eest tubli
kist mulda. Allmaalinna ehituskulud
tõuejeld infener Penbroke'i arwestuste
järele

10 miljonile naelale.

Ola kapitali paneksid wälja asjast hu-
witatud eraisikud, teije osa talub riik,
kes allmaalinna loondaks tähtsamad
walitjuseasutused. Infener Penbroke'i
kellataga jellew kapitaliühm lawatseb
awalikku laenu.

Inglismaa ehitab uusi sõjalaewu.

London, 14. nov.

„Daily Telegraph“ awaldab neljakümne-
ühe uue Inglise sõjalaewa nimed, mis tu-
lewad ehitusele eelolewa aasta jooksul.
Wende laewade hulgas on kaks 31.000-ton-
nise lahingulaewa, milledele panuakse ni-
meiks „Manningas George 5.“ ja „Waleji
Prins“. Inglise awalikluses on juure
sümpaatiaaga wasta wõetud see teade, jelt
tawalisse lumbes kohajelt oleks talnud üks
uuest sõjalaewadest ristida „Manningas Ed-
ward 8.“. Nüüd nüüd on hinginas oma
juure tagasihoidlikkuse tõttu joawitunud
loobuda jellest nimeist sõjalaewade ristimis-
jel ja annud hoopis uue, Inglise ajaloo
jeni tarwitamata nimetuse sõjalaewale —
„Waleji Printsi“.

Eesti linnukaswatuse eriteadlased käisid Soomes.

Eesti linnukaswatuse eriteadlased, kes tä-
lajad Helsingis linnukaswatuse näitust,
wõisid jelt märida mõndagi, mis oleks ra-
fendatav ta meie eludes. Näit. kas wõi jee,
et Soomes tarwitatakse jöwaks enamasti
jellekohastes wabritades walmistatud eriti
linnujööra, mis kontrollitud enda loojajaja
ja omaduste poolest. Weil niingust jödia
müügit ei ole.

Soomes riit toetab linnukaswatust mõju-
samalt kui meil, ja areng on jõndus. Kui
1927. a. Soome weel tarwitas wälismaa
tanamaid, jilt nüüd ta munaetsport ületab
Eesti oma kolmekordelt. Soomlased juba
arwawad, et muude wäljawaedu on painu-
mad liig juurets ja et lihtsurg wõiks tarwi-
tada rohtem. Teadmisest lewitamisest linnu-
kaswatuse alal on joemlaisel ajatatud
wasiam lool, kus joamad ettevalmistust te-
gitud linnukaswatajad.

**Südamerabandus kümnenäda
walis järele.**

Gatesheadis Inglismaal suri 74-aasta-
ne wanawara kaupmees George Smith
südamerabandusse, pärast seda kui ta
oli tantsinud kellegi 17-aastase neiuaga
mitte vähem kui kümme wälssi. Tantsi-
mine toimus kihweo põhjal.

Hiinlase rusikad jäitwad seisma. Ta lak-
kab poksimast ja waatab suuril silmil
mehe poole, kes kannab kummalist sör-
mist Buddha kujuga. Hiinlane karzab
mehe juure ja süüdistab teda pühaduse
warguses, mis läinud templist kaduma
aastaid tagasi. Läbiotsimisel ei leita
aga mehe juurest sormust. Hiitoni, kes
tulnud koos sõpradega agulisse poksi-
wõistlust jälgima, awastab koduteel sör-
muse oma taskust...

Nüüd algavad sulapärased juhtumid,
milledesse tõmmatakse kaasa ka Hiitoni
puut, kelle isa on kadunud Tiibeti
uurimisreisil.

Uus kriminaalromaan „Sõrmus Buddha
kujuga“, milles lugeja tutvub hiinlase
fanaatilise kättemaksuminuga, mis sun-
nib neid ohvrit jälgima, kuni see lunas-
tab oma süü surmaga. See põnew jutt
hakkab ilmuma

„RAHVALEHE“.

Tellides maksab „Rahvaleht“ kolmeke-
kuuks 2 krooni. Tellida saab igast posti-
asutusest.

SEIKLUS PARIISIS.

JEAN CHRISTOPHE.

„See asjaolu ei päästa“, ütles mees ja haaras järsult naise saladast käest.

Et. Lazare'i jaam, kuhu saabusid rongid Londonist, oli mähitud hümehasse valgusse. Kuid juba jaamaajal oli tunda Pariisi hõngu; need noored üliõpilased finistes basimüütid, need naeravad neiuksed, need nurgid ja araabiaid, klaasist toridid ja siis plats täis päikst — naine tundis koha, see on too kadunud rõõmus maailm, mida pole enam leida kuskilt mujalt.

Naine astus viimase reisi ajaks puksiteele. Ta oli punakas-must inglanna finiste silmadega, — ilgei Pariisis filmatorstam märkimäng, kummaline, troopilistele kuuma, igiwana merega iludus. Mustajuukseline lõunamaalane, freeklane või ruumeelane või mis ta oli, kiirustas tema ja tema last-lohvitule järele, nagu peaks ta tabama jaagi. Mehe tuum hingaur helkitas naise kiharaid: „Sina, nüüd oled ja mul läks — jina Pariisi seiklus.“

Naine märkas tahtmatult. Baifides tõmbas kõrgemale suirbasse, algugi ei mälas oli see. Päh, mees oli ju vaid reisi-tuimus, ja kas ta polenud nobe, moodne naine, kellele ei saanud taretatavasti ühtki seiklus. Ei, minu pois, siin ja oled küll jätunud malele aadressile!

„Kas proua teel sageli hüppeid siia?“ küsis mustapaelaline oma kanges inglise keeles, lastes vahel langeda mõne prantsuse keelse sõna kirglikult meereva „rrr-aa“.

„Kindlasti,“ jatkas ise, ootamata vastust, „tavaliselt London Citys, kuid siis kui pühapäeviti ärid on suletud, kui jultustajad rinduvad Hyde-Parkis, kui pole ei tantsumega lõbustusi — siis avaraneb õnnemõimalus Pariisis, me olime siis kui lapseh.“

Kaardes naine paljastas oma lumivalge hammastera.

„Ja nüüd tahate mind siis meelitada seiklusele?“

„Koomulikut, oleme ju vanad tuttavad rongijõidust saadid. Täna õigel näitan teile Pariisi ööelu...“ ma mõtlen juba ehtsat, punaste kaelsõidemet ja teeklemata armastusjaga, võib olla ka weidite valget mürti... Ihe lõnaga, lõite, mida ei suuda patluda klaseerunud, silemilt tihki ja ütsõitne abitaaja; lõite, mis paneb mäsama võite ja mida ta tõhbi näha vaid seiklusi tundma mehe seikluskonnas.“

„Kui see tundja...“ ütles naine, „või vähemalt see, kes peab end selleks, ei ole aga mitte ainult reikituimus, kui see on walt...“, lausut lõpetamata naine kurtus taffo.

„Kas ma siis tõesti ei tohi teid saata teie hotellini?“

Naine andis juhile paberitükile hotelli aadressiga.

„Selleks, et ma ei näeks, kus elate?“

„Oh, ma mõtlin ju järgneba teieks jõidutis...“ Laske mind lõita ühes, ilus, mõõdas naine, „anus mees kummal.“

„Ahh,“ ütles inglise daam weidi uhkelt, weidi lõbusalt ja nagu mehele tundus, weidi uubishimulikut: „Kean teile walmistama pettumuse. Olete elfinud minu mehe juhtes, olete lõiges elfinud...“

Mees ulatas talle kimbu liiki.

„Nii siis täna õhtul, proua. Metro Opera nurgal juures kohwitus. Kas tahate?“

„Kas lubate olla wiisakas?“

„Aafiona.“

„Ja — kes olete?“

„Olen parun Ampechi, proua, korstlane. Meie kujukel saarel teatalle weel mis on au, armastus ja kättemaks. Vandiibid on lurnud wälja, wiimee lufati mõõdunud aastal... Esiin on minu prantsuse wiija.“

„See küll...“ Wõib olla, kui teil pole ka-

was külastate Pariisi punaste majade silemusse...“

„Kuid, proua...“, kas tulete?“

„Jah.“

„Shtul istus elegantne mees lilega nõõp-augus ajatoolisel terrasil rahmusewahelise külastajate hulgas.“

Naine nägi teda juba kauget. Teda läbis-tas jadin, istudes ta löi kinga kontfaga waltu maad ja mõttes närmehabes: „Kien hea wälja...“ tema samuti. Oleme paar, mis paistab ilma ilgei Pariisis... Kuid miks lähen selle...“ ta mõtles järele, kuid ei leidnud sobivat sõna. Misti seletamatu ajas teda mehe juure.

Õsmalt ta oli räämestunud walgeisse kleiti, siis läitiwasse punasesse, mis talles nii waga sobis. Oli tawu seisnud peegli ees... mehed ei mõtle kunagi, kui palju tunde naine tulutab ehtimisele, et meel-bida neile... Punane sobis oimiliselt te-ma punakas-mustade juuste juure.

„Kas ta on walt mõni õnnelik? Ah mis,“ mõtles naine, „siis lähen lihtsalt õnnelikuga. Wlida ta mõitis minult wotta? Olen juurfinna inimene, ma ei lähe sinna, kus on lasterdõwleib või gangsterid, ma ei lähe ka sinna, kus nad hiiuamad „lubu“, märguõnna, mida tarwitatakse õhtuti täna-wail — oh, tean juba lõite, olen lastnud endale jutustada...“

Mees oli täielik seikluskonnamine. „Teil on jumalitsud juustid“, algas ta. „Wärwidel ja toonidel on teatud koostõla, kuid ma ainult ei tea, misjagune kumfi annaks juba kõige paremini edasi. Kas teie mees pole juba teile kunagi ütelnud?“

„Laste minu mees jääda emale sellest õhtust,“ taltestas teda naine ja rüüpas jäh-kohwi. Siis küsis mees weidi alandlikult: „Kuhu?“

„Disustage ise. Olete nüüd minu paas!“

„Siin on nii mõndagi, mis wääritas waatamist. Ka mõitis loomitada mõnd õist wäljajõitu.“

„Oh, kas tahate piüida?“

„Minge nüüd! Pariis on kombeline, armuline proua. Mul on oma auto, jõidame.“

„Ma ei jõida mõõraste jõidutitega!“

„Siis wiin oma auto garaazhi, algugi ei see oleks rumal lugu.“

„Olgu rumal!“

Werrand tunni pärast mees tuli jalgi tagasi, kurtus taffo ja nad jõidid õölokanti. Wein oli põletaw, pani teema nende mere, tormama jõidameb.

„Te ei raputanud midagi jõe?“

„Proua...“

Mees sai tõselt pahaseks.

„Sen küll. Andestuse tähena luban teid panna mulle manili õlgadele. Kuid ärge haarate mind nii jannust. Nüüd jõidame kaaresele. Mul on titt peas!“

Naine hüüdis ise taffo, mis seijis läheduses. Eõidul lähenes kiiresti. Naine nimetas aadressi heledas, weidi inglisepärase prantsuse keeles. Kõrskilane naeratas.

Auto lihtas ja lihtas. Kuni naine hüüatas:

„See pole ju õige suund?..“

„En küll... ainult waltta.“ siijes mees ühetooniliselt.

Naine karjatas.

„Ahu!“ wandus mees. „Siin ei kuule meid leegi.“

Auto lihtas metsikus tempos.

„Kuhu?“ karjus naine nimetus hirmus.

„Ahu!“ lausis mees üllatõiselt, imedes topubesse ligareti juttu.

„Eõidame ille Seine! — seal on tõi waltne, seal on Saint Cucufasi mets, üts-

was külastate Pariisi punaste majade sile-

musse...“

„Kuid, proua...“, kas tulete?“

„Jah.“

„Ma ostan Teie keha!“

70.000 franki kahe südamega mehe eest! Henrik Jbsen pärandas oma pealuu Toronto ülikoolile. — Kas ka d'Annunzio pea on „ebanormaalne“? — Pealud, mis on hinnas. — Mister X. müüs enda kahel korral.

IBSENI „PEALUU TESTAMENT.“

1900. aasta paiku Toronto Cornell-ülikoolis pöördus kuuliste meeste, teadlaste, kirjameeste, kunstnikkude ja teiste poole weidi imeliitu palwega, pöördada temale murinise otstarbeks oma pealud. Sellest pidi kujunema wälja maailma tähtsaim kolpade togu. Suurem oia kuuljatest meestest ütlesid ära palwele. Kuid itaalia kunstlaja d'Annunzio ja draamatirjanil Henrik Jbsen nõustujid sellega.

„TEIL ON JU KAKS SCDANT!“

Ühel päewal leegi patjient külastas itaalia arsti. Wiimane tegi oma suu-rets häämasuureks kindlaks, et mehel oli laks jüdanut. Kummaline haige wiidi haiglasie, kus muriti igakõigelt tema terwislikku seisuforda. Selle tagajärjel mees hakkas saama meelita-waid pallumisi.

Ühendriikide anatoomiline muu-seum New Yorgis pakkus 40.000 franki, makstawat kahes junnas miie aasta jooksul.

Ma dridi anatoomiline ühing pakkus ilgei 70.000 franki mehe teha eest pärast tema surma. Mees sai hiil-gawaks tõmbenumbriks ja teenis sel-lega palju raha. Looduse tujutus oli teinud tema rikkaks meheks.

VIIS NAELA PIKERGUSE PEALUU FEST!

Londoni moorimeeste streigi ajal üts neist, kellel pealegi olid naine

?

Teine jutt „Perekonnalehe“ huvi-pakkuvast kirjanduslikust wõist-lusest ilmus nr. 46-das. Seekord kirjutas Valve Saretok. Leidke ka sellele lühijutule sobiv pealkiri!

Auhindu 250 kr. väärtuses

sularahas ja uuemas kirjanduses. Kõigil ühesugused wõiduwõimalused. Tehke kindlasti kaasa.

„Perekonnalehe“ wõistlus.

Müügil kõikjal, hind 10 senti

fi kurat ei päri seal sinu järele, ja puna-tas-must jatan...“

Naise närmid olid pingul kättemiseni. Siite jõudu loftu wõttes ta piüdis piüida teadumisel.

„Saiut Cucufasi mets, mis see on?“

„Lõppijult,“ wastas mees. „Seal on armu-seitluste todu, pärast juba, kui Pariis on muudetud kombeliseks. Kuid seegi on taretaw uinasajut. Meie ei tohja teisi, et ole, Gaston?“

Autojuht waid naeris oma apaashi naerust.

Naine tundis külm wärinaid... tema iiri külale, maa mõis, mehe praktika, mõõ-bel, laps, rahulit minemil... ta haaras wälitee rewolwri järele, mis oli peidetud rahakotti ja kulusatas.

Auto peatus Saint Cucufasi metsas.

„Wälja astuda,“ käjutas mustajuukseli-line. Waud hoidis weel kõwemini rewolw-rit.

„See asjake ei päästa,“ ütles korstlane ja haaras järsult naise saldaht käest.

Autojuht astus maha. Siis mustajuukseliline.

„Wõdake hette, puna-rebane,“ ta ütles tuitawalt, „olen tohe jälle tagasi.“

Naine karjus: „Mida teete?“

„Oh, ei midagi, lähen ainult ringi, et olla teie atna all.“

„Kien juba,“ karjatas naine suurimas piinas, „et teha mida?“

„Et teatada teile, proua, et ma pole mõ-ni taweline naisterõwle, jamuti mitte minu abiline...“

„Waid...?“

„Salapolitseinil, teie abitaaja kälualu-ne, kes peab teid laitsma igaluguste häda-õhtude eest. Wlbin teid mõõrutama teie seiklusjannust, ütles teie mees...“

„Armas jumal, minu mees on...“

„Robus Londonis. Ta maksis lõit ette ära,“ wastas salapolitseinil.

Naine äigas peene jidnasurataiga üle nää.

Ta muksus. Et Cucufasi metsa pikkane pimedus ümbritses acib,

Alati anatoomiline leadus on piüdnud omandada anormaalsete inimeste kehi lahkamise ja uuri-mise otstarbeks pärast nende sur-ma. Arstid ja teadlased on maks-nud kõrged hindu nende eest. See on maailma kummalisemaks äri erialaks.

ja lapied, langes raskesse majandus-liftu wiletusse. Arstile, kes ramiis haiget last, torfas ilma mehe piltit pealud. Ta pakkus ilma pikema jututa moorimehele wiis inglise naela, kui mees „pöördaks“ talle pärast surma oma kolba. Puudustamataw mees oli rõõmus saadud raha üle, ja andis nõusolewa wastuse.

MADU-INIMENE TEEB HEAD ARI.

Bostonis elas leegi 70-aastane mees nimega Wentworth, kes sai selle-ga hakkama, et müüs oma keha kahel korral. Ta efines tiftuises madu-ini-melena. Detroiti arst dr. Crowe pak-kus talle 100 dollarit tema keha eest pärast surma. Tehti leping. Went-worth elas aga arstist kauem, ning oli küllalt kawal, et müia oma keha teist-kordjelt kellegi Brooklyni arstile 300 dollarit eest.

Kui palju dane polenud talunilul Live-r-pooli lõhealt, kes tuli arsti juure ja pakkus müia oma keha. Arst waatas mehe läbi ja naeris. Keha oli normaalne ega pakkunud mingit huut.

„Kui palju tahate siis saada oma keha eest?“ ta küsis minats.

„Ahh, ma mõtlen 100 naelaga see oleks tehtud kaup.“

„Milleks tahate kasutada selle junnma, kas teil on mõlgu?“ küsis arst.

„Tahan rannata wälja Austraalias,“ seletas mees truujüdanilikult.

Naeruread.

TUNDEMÄRGID.

Laine: „Kuule, ema, meie Rutsil on vist pruut.“

Ema: „Kuidas sa selle peale tuleid?“

Laine: „Ta pesi alles eile kaela ja tä-na pesib jälle!“

Miks.

„Ja siin näete kindlusewarglat, mu härrased. Müürid on nii paksud, et õa-nefute ahelaise needitud rangide kaebe-hiuded välismaailma ei kostnud!“

Mees naisele: „Anallie, see oleks pa-ras paik sinu laulutundideks!“

Nagu alati.

„Imelik, et iga kord, kui ma tulen ar-vega, on Isand Jänepoeg ära reisinud!“

„Mis siin imestada! Isand Jänepoeg on reisir ka siis, kui teised tulewad arve-tega, mitte teie üksi!“

Asetäitja.

Seff sõidab ära kaheks nädalaks. Raamatupidaja Tindiplekk peab teda büroos senikaua asendamata.

Kui seff saabub tagasi, tahab ta raamatupidaja sel hetkel, kui see suudleb masinapreilit.

„Mis te teete,“ vihastab seff, „ma ei määranud teid ju sugugi täisvoliliseks asetäitjaks!“

Vaks vahet.

„Abiellusid. Miks?“

„Tjau — söõgimaja toit ei maitsnud mulle.“

„Ja nüüd?“

„Maitseb see mulle jälle!“

Saab arul

Kohtunilk: „Kuna teie süüd ei saa teha kindlaks, siis mõistetakse teid vabaks. Kuid annan teile nõu tulevikus vältida halba seitskonda!“

„Tälesti kindel, härra kohtunilk, siin te mind enam ei näe!“

Vahe.

„Ema, kas ma tohin minna siinkohal jökke?“

„Kindlasti mitte: vest on siin liig sü-gav.“

„Aga isa njub allat siin.“

„Jah laps, kuid tema elu on kindlus-tatud!“

„Vend.“

Emand Jürthein kohtab kirjakandjat majauksel. Tal on ammu kipitanud kü-simus südamele: „Või nii, te olete siis meie Maie vend. Ilus. Olete tema ainus vend!“

„Loodan seda“, vastab kirjakandja ohkega.

Sõnasoñalt.

„Ah, isand Väljatoos, kuulsin, et teil on beebi! Kas te ei leia, et väike laps teeb maja rõõmsaks ja valgeks!“

„Tälesti õige. Sest saadik, kui see ki-sakõpi majas, põletatakse õõsel kaks korda nii palju elektrit kui varem!“

Uued kübarad.

Elegantne daam astub kübarakaup-lusse.

„Lugesin teie kuulutusest, et teile on äsja saabunud kolmsada uut kübaramo-delli.“

„Jah, proua,“ ütles müüja.

„Tore,“ sõnab daam, wõttes kübara-veast, „sooviksin neid pähe proovida!“

Oli kelge, et arst loobus wõistusest, pealegi kus tal hiljem oleks tulnud õstida laipa Austraalia ürgmetsadest.

SUUR PEA TOOB SUURT RAHA.

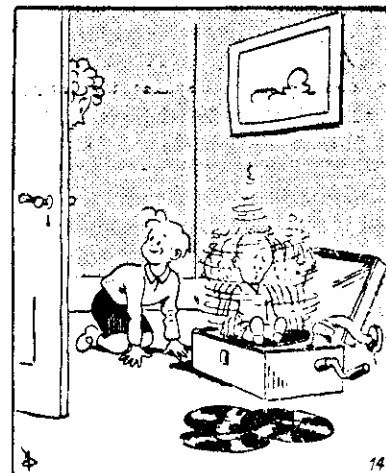
Colorado arstiteaduslil ühing jölmis mehega, kelle nimi oli George Jennings, lepingu 3000 dollarile. Mehel oli anormaalset paks pea, mil-le ümbermõõt oli 84 sentimeetrit. Kolmandit junnast makseri mehele koha wälja, ülejäänud oia pidi pärima perekond pealuu üleandmisel. Summa taluti kahe aasta eest.

Weel suurema pealuu omanikuks oli James Menutz New Yorgist. Selle ümbermõõt oli 1,31 meetrit. Normaalse inimee pea ümbermõõt on harilikult 56 sentimeetrit. Seal-juures Menutz oli nelja jala kõrgune kaadus peeniteste ja lähiliste jalgade ja wõrnitu kehaga.

Kui makjab teadus palju selle eest, et meelitada anormaalset kasmanud inimest müüma oma kehi pärast sur-ma. Wluidugi ei meeldi igatihele tead-mine, et pärast surma arstid töötawad nugaadega laiba kallal. Kuid on ta küllalt inimest, kel on ütsõit, mis süm-nib nendega pärast maie elu elamist ja kes nõustumad õitama teenet tea-dusele, andes uurimiseks oma keha.

Teritage mõistust

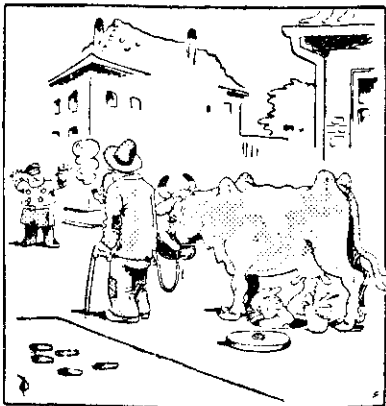
„Aude Gümnaastikat“ lahenda-des. See ainukene Eesti mõis-tatusleht toob igal neljapäeval ülesandeid algajale ja vanadele peamurdjarele. Lahendajaid oo-tavad alati auhinnad. Üksiknum-ber 15 senti. Tellides 50 senti kuus.

Grammofon abiks.

„Lapsed, lapsed, mida te seal tee-te?“

„Me mängime karusselli, ema!“

Juhus teeb vargaks.

Kuidas tõrstitku-tõeline saab lõu-naks värsket piima.

Elnkutsed.

Külakoollis küsib õpetaja poistelt, kel-leks tahavad nad saada, kui kasvavad suureks. Sajab igasugu elukutseid. Madis aga ütleb:

„Äripäewadel tahaksin olla kirikuõpe-taja ja pühapäeval kooliõpetaja!“

TÄDI.

Rääbits tuleb sefi juure.

„Palun, kas võin saada vaba päewa? Mu tädi maetakse täna.“

Sei teeb uskmatud silmad: „Hm, matus täna — jalgpallmatši päeval!“

Kõgeleb Rääbits: „Ega tädi poleks matšile nagunii läi-nud!“

VÕLAUSALDAJA.

„Ma suigutan teie sõbra nüüd hüpnootilisse unne ja lasen tal kaotada mälu.“

„Taevapärast, ärge seda tehke! Laena-sin talle äsja kümme krooni!“

2x0=0!

Võlgniku kirjasti: „Kahjuks ei saa ma seekord teile midagi maksta. Järgmisel korral suate kaheldorselt...“

Madariaga suhted Eestiga.

Hispaania diplomaadi kirjawahetus kunstnik O. Jungbergiga. Eesti kauge sõber.

Cesareo de Madariaga.

Monika ball.

Edouard Levallant.

Kui külastasin Robertit ja Helenit — teen seda igakord, kui tunnen igatsust perikonnale järele —, leidsin seal väga noore, väga elava ja hirmus liikuvat daami: Monika.

Ta oli just ametis oma kübarale õige asendi andmisega suure peegli ees, kontrollis sealjuures oma huulte puna, kulmude tooni, vallatu kihara mõjuvust ja kõnles kõigile lisaks veel Robertiga: „Kas tõesti mitte? Kui kahju! Kas pean minema üksi maskiballile? Ei! Kui kole! Üksa üksi.“

„Kahjuks.“ sõnas Robert. „Kahjuks saaksime alles tulla pärast kahteist.“ „Jah,“ tõendas Helen. „Me peame minema tema shefi juure õhtusöögile.“

„Maskiball?“ segasin end kõnlesuse. „Ma just tahtsin teilt küsida, kas lähkseite ühes...“

Monika jättis rahule huuled, kiharad, kübarad, pöördus minu poole, naeratas, ütles: „Või mis? Kui ühe! Te tulete mulle järele? Kell üheksa, Rue de la Pompe. Lilled oleksid ülikiiged. Väga kena teist! Nägemiseni!“

Üks suleti.

Vaikus.

„Sa õnnetu,“ lausus Robert.

„Sa pahaaimamatu!“ arvas Helen.

„Ma ei taipu,“ pomisesin mina.

„Maskiball Monika?“ selistas Robert mornilt. „See tähendab, et oled tema ori, kes peab jooksma talle järele igale poole, kes peab maksma kõige eest, kellel ei jää ühtegi vaba hetke: ühest saalist teise, tuhat uut tultavat, lakkamatult tantsida, osta loose, lugematu hulk küsimusi vastata võimalikult ainult jaatavalt, teha suuri mõttekähki hüppelt — lühidalt: hirmus palju kulu, jubeidalt palju jooksmist — ja mitte kõige vähemagi lõbu.“

Kõlm päeva hiljem läksin Monika järele. Kell üheksa. Rue de la Pompe. Tõstetool. Ilma lilledeta.

Ta oli väga ilus. Ütlesin seda talle.

„Mu jumal!“ hüüdis ta. „Küll te olete lapsik!“ — Kas takso ootab all?“

„Ei — ma käin alati jalgsi.“

„Kuidas? Jalgsi? Selles kostüümis?“

„Ovaline“ — vastasin unistavalt.

„Valencia lilleneiu — nuuksuvad kitarrid — kuurvalge õõ — suvi — lilled juuksekihara!“

„Mis?“ ta küsis kahtlustavalt. „Väljas on lumi, millised lilled? Ja nüüd tooke auto!“

„Kust ma selle toon?“

„Järgmiselt nurgalt, või kui mõni peaks sõitma mööda.“

„Kuidas tunnen ära, kas see on takso või erasõiduk...“

Monika oli keeletu. Ta küsis mind järgnevalt, kuidas leita takso, kuidas sõitis minuga maskiballile. Astusime välja autost. Palju valgust, palju inimesi, palju sõidukeid. Monika läks ees. Autojuht karjus.

„Kui teie ometigi,“ ütlesin, „autojuht tahab midagi.“

Ta vaatas ümber. Autojuht oli roni mind oma istmelt, tema sõiduk oli umistanud tee teistele autodele ja need tegid pörgulämi.

„Makske,“ autojuht karjus ägedalt.

„Kuid — härra,“ kogeles Monika ja näitas minu peale.

Ma uurisin inimest sissekäigu juures. Autojuht hakkas märatsema. Monika maksis arve.

„Mida see mees tahtis teilt?“ küsisin huvitatult. „Ma ei sõida kunagi takso- ga. Kas autojuhid on alati nii metsikud?“

Monika ei vastanud. Ta läks edasi. Siis seisime paljude inimeste vahel, doominod, mehhiklased, apaasid...

„Vaadake ometigi, milline kirev pilt!“ ütlesin.

„Võiks mõelda, nagu oleksite esmakordselt maskeraadil,“ ütles Monika ti- gedalt.

„Esmakordselt olengi,“ kinnitasin talle.

„See ületab minu ootused.“

„Kas teie ei annaks ära minu riided?“ küsis ta.

„Nüüd on nii palju inimest,“ vastasin. „Vast lähkseite ise. Daamidele tehakse ju kohe ruumi.“

Ta punastas ja tegi endale vaikides teed. Andsime rõivad ära ja kõndisime sõna lausumata saali.

„Kas teilisite laua ära?“

„Kui ühe olete küll selles kleidis!“ laususin vahele. „Kas me ei tantsiks?“

Ta naeratas püüvalt: „Kus me is- tume?“

„Ma ei tea seda,“ vastasin.

Me tantsisime lakkamatult. Oli väga ilus. Kuni lõpuks Monika väsis ja mind daari kutsus. Mikser surus mulle pihku kaardi. Keerasin seda sinna-tänna, ja palatsin siis Monika.

Praegu on kogu maailma tähelepanu pööratud Hispaania sündmustele. Mitte ainult sealse kodusõja tulemus ei hoi teiste rahvaste meeli ärevil, vaid Hispaania sünd- mused ajasid uuesti teravaks ka teiste suurte riikide vahekorrad, kuna nende riikide huvid Hispaania sündmuste tulemuste suhtes on üksteisele siiski vastukäivad.

Üks Hispaania riigimehi, kes viimastel aastatel rahvusvahelises poliitikas omandanud väljapaistva seisukoha, on Cesareo de Madariaga. Kui Itaalia-Abessiinia sõja puhul moodustati viie riigi esindajatest komitee Itaalia-Abessiinia küsimuse lahendamiseks, valiti Cesareo de Madariaga selle tähtsa komitee esimeheks.

Meile on huvitav teada, et see rahvusvahelises poliitikas silmapaistev tegelane omab juba kaugemast minevikust pidevaid suhteid Eestiga oma siinsete isiklike tuttavate kaudu. Nimelt on Cesareo de Madariagal vana sõprusvahetust eesti kunstniku ja õpetaja Osvald Jungbergiga.

Osvald Jungberg. Gori karj.

Kõhumured.

Toiduainete hinnad Tallinnas turul lau- päeval, 14. nov.

Tegemus turul oli täna hommikul väi- sene, kuna see läbi leitud vihmajadu ka veel päeval eelaj festsis, mis kauplemit taltistas. Vihabinud pühivad väheje pat- lumise ja nõudmiste tõttu endiselt forgeh. Jäa piimaajaduste ja laanumade hindades jelle nädalal märgatavaid hinnamuuda- tust ei olnud. Kulu oli mõnel päeval roh- tem.

Piimaajadused: Presstitud rõõfakooremõ 173—180, presjumat hapukooremõ 150—170 senti filo. Haputoor 100—110, juust jordi järele 100—165, kohupiim 30—35 j. filogr.

Kanamunad suurtse ja märstse järele 12—15 senti paar.

Liha: Väikestele viisil ostes, forbi järele, sealhka 90—120, jaapad-jalad 55—65, juhtijant 165—200, searaj 110—150, joo- latud sealhka 100—115, loomaliha 35—70, majatalhka 50—85, lambaliha 45—70 j. filo. Suuremal viisil, termete, poolte ja veerandite viisi tapetud loomi ostes: sead 70—83, jareloomad 30—50, majatad 45—66, lambad 42—55 senti filogr. — Tapetud haaned 110—125, talumind 110—130 senti filogr. Tapetud kanad 60—140, koduparbid 140—230, metsparbid 60—70, tebrad 120—150, laanepüüd 120—130, põldpüüd 30—70, metsjänejed 60—140 senti tütt.

Kalad: Märstet raimed 10—15, kilud 40—45, turjad 20—25, lutsud ja vimmad 30—35, ahvenad 25—40, latitad 30—50, jiad 30—60, haugid ja lestad 40—50, 15- bed 120—130, lohad 100—150, angerjad 90—170 j. filo. Soolatud jiad 65—75, raimed 20—25, kilud 50—60, heeringad 40—70 senti filo.

Suunad: 25—70 j. filo, 3—10 j. tütt. — Jõhvitatad 20—25 j. filo. — Seened jordi järele 45—180 j. filo. — Eidrunid 10—13 senti tütt. — Reji 150—165 j. filo.

Töölismuusika hommik- kontsert.

korraldatakse pühapäeval, 15. novembril kell 12 Saksa teatri ruumies. Kordamijele tuleb R. Goldschmidt'i kontserdi fama. Einea- mad L. Goldschmidt, jopr., H. Ewert, metso- jopr., J. Reintam, baas, kals legatsoori ja ühfononiert. R. Goldschmidt'i juhatajel. Gestaas Beethoveni jümfoonia nr. 5, Goldschmidt'i kantaa; „Eügismaru“, Del- bes'i, Puerai, Dlegieri j. t. iõid.

Politsei jöbitab abielu- rahu.

Viljulistaste tüli õnnelik lõpp.
Härra ja proua Vojatu Suzuki Yomo- tomachit elajid juba aastaid nagu kais ja forer. Nüü naine ühel päeval löi käigele käega ja lahkus mehe juurest. Mees aga järgnes talle, et jundida teda tulema tagasi. Eigeis rahuiobitajats õhtus jaapani politi- sei, kes eitas abielupaarile allatirjutamijets „Rahulepingu“.

Selle järele naine peats maksma mehele 500 jeni, niipea kui ta lahkus ühisforterist. Kõrge rahalise trahviga on taltistatud mehe puudumine büroost ilma mõjuma maaband- jeta. Riats sellele mees peab andma palga naise kätte, kes on kohnistatud selle lajutu- ma majapidamijets. Milgi tingimustel mees ei tohi juua rohtem alkoholi, kui see on talle lubatud.

Hommikul õustes naine peab termotama oma meest valitud viisilatusavaldustega, jamutt on talle leetand magada päeval. Kui üks abielupoolest murrab lepingu, ta peab maksma teisele määratud rahajumma.

Salme Hermann oli kokkujuhtijaks.

Eesti maalikunstniku ja Hispaania pärastiste diplomaadi vahel tekkis tut- mus juba ammu enne maailmasõda. Meie edajipüüdjad noored läksid siis välismaile õppima. Tuntud muusi- ka- ja kirjamehe dr. R. M. H e r m a n n i tütar Salme Hermann wi- bis 1908. a. Berliinis, kus õppis seal- ses konfervatooriumis. Koos oma emaga elas ta iihes paremas panfio- nis. Samal ajal wiibis jafsa keele õp- pimise eesmärgil Berliinis ka Wilbaa polütehnitumi professor Cesareo de Madariaga ja lozheeris famas panfio- nis. Sõunalaus jaabi tuttavaks ja marsti olid eestlannad ja hispaanlane head sõbrad. Nende tutvus tekkis kirjateel edasi ka hiljem, kui Herman- nid olid ajunud Tartu. See asjaolu oligi põhjuseks, et ka D. Jungberg tutvus Madariaga.

Maalikunstnik ja polüte- nikumi professor.

D. Jungberg õppis tol ajal Peter- buris kunstikoolis ja dr. R. M. H e r m a n n i poegadega oli lahutamatu sõ- ber. Tartus wiibides oli R. M. H e r m a n n i maja temale nagu teijeks ko- buks. Nähes Hermannide juures ilu- said Hispaania maatekaarte, tuli juut Madariagast, Jungberg saatis temale postkaarte Eestiist, millele hispaanlane tohe vastas. Nii areneski kirjawa- hetus Jungbergi ja Madariaga ma- hel, mis kestis hulk aastaid ja löi fahje mehe wahel sõbraliku wahetora. Mehed leidfid palju iihiseid hwi- alafid ja D. Jungbergi fäikunud kirjaa- logust selgub mõnigi hwiwtaw fäisimus, mis tol ajal fidus eestlast kauge sõb- raga.

„Ma ei tahaks midagi,“ ütlesin. „Ma ei tunne neist ühtegi. Ma joon aga ai- nult seda, mida tunnen.“

„Kuid midagi peate siiski jooma,“ ar- vas Monika. „Palun kaks „Manhatta- ni“. Maitske korra.“

„See kõik on nii kallid. Kuid kui olen just teie külaline, Monika — te olete oivaline —“

„Oteige ometigi, kuidas elate muidu, kui olete nii eluõõras?“

„Ah,“ vastasin kurralt. „Elu on ras- ke. Mul pole kerge. Ükski inimene ei aita mind. Te olete esimene inimene, kes on minu vastu tõsiselt kena.“

Monika naeratas, Monika maksis, Monika tantsis minuga, talutas mind läbi kolme pearuumi, kuue kõrvalruu- mi, kaheksa baari, lasi mind maitsa kolmeist sorti cocktaile, vastas kõigile minu küsimusile, ostis mulle pasuna.

„Olen väsinud,“ ütlesin viimaks. Mo- nika otsis vaikselt nurga, tellis veinid, täitis klaasid ja löi minuga kokku.

„Ma ei kannata palju,“ ütlesin ette- vaatlikult. „Kas viite mind koju, kui joon üleliia?“

„Viin teid koju, te lapsuke! Jooge ra- hulikult!“

Oli lõbus. Ning väga hilja. Siis tüüd Robert ja Helen. Olin just võitnud sho- kolaadikasti, kuid Monika ei lubanud seda awada.

„Kodu, lapsuke, seal maitsch see pa- remini,“ ütles ta. „Ja nüüd peab baby minema koju, muidu ta ei maga end välja.“

Robert ja Helen olid hämmastunud. „Ta on nii ligutavalt saamatu,“ sele- tas Monika, võttis shokolaadikasti, lasi tulla takso, talutas mind alla, mässis vaipa, „... selleks et sa ei külmetuks, lapsuke,“ pistis mulle kasti kaenla alla, küsis Robertilt, kus elan ja missugune on minu telefoninumber, sest homme ta peab ju küsima minu tervise järele; „ja tal pole siin ühtegi inimest,“ nimetas autojuhile minu aadressi ja istus siis minu kõrval.

Väljas seisid Robert ja Helen. Suu am- mul, liikumata, ei ühtegi sõna, ühtegi häälestajatu, ühtegi viibet. Nende ilme oli kohutav.

Lurichi aurahade kaotus — rahvuslik kaotus.

Kui Tallinnas läksid kaduma meie kõigi aegade suurima maadleja Georg Lurichi hure väärtusega auhin- nad, mainis D. Jungberg seda oma kirjas ka Madariagale, öeldes, et see tekitab eestlaste keskel suurt pahameelt. Temperamentne hispaanlane ostas seda jündmusest hinnata oma seisuko- halt. Ta kirjutas D. Jungbergile, et see jündmus tähendab eesti rahvale rahvuslikku leina.

Asjaolu aga, et eesti rahva huure jõukangelase mõidumärtide kadeštajate poolt warastamine tekitab rahva hul- gas pahameelt, peaks Madariaga ar- wates D. Jungbergi kui eesti isamaa- last rõõmustama, sest see tõendab eest- laste rahvuslikku meelust, mille pu- hul Madariagal olemat põhjust oma jõpra õnnitlenda.

Madariaga seejuures märkis, et ta mõistab väga hästi oma sõbra tun- deid, sest ta on ka ise ilse wäiterahwa liige, kellel minevikus on olnud suu- rem oia. Cesareo de Madariaga tema enda sõnade järgi on bast ja seega kuulub Hispaanias elawa wäiterahwa hulta, kelle kuuluvust mõt päritolu ei tea keegi. Seetõttu basstijid nimeta- taffe „müsteeriliseks rasstis“.

Senjoriitad, kes jäid nä- gemata.

Osvald Jungberg siirdus 1912. aastal Pariisi, õppides sealss Julien'i kunsti-afadeemias. Cesareo de Ma- dariaga kutsus teda enda juure Bil- baosse külla, juure lüfades, et tema kaks noort õde on temalt palju kuul- nud põhjamaalt pärit olewast kunst- nikust ja tahastid wiimajega iiflikult tutvuda.

Wäikene lahutuspäew.

Tallinna ringkonnatohtu tiijwilojatonna istungil oli aruujel 8 abielulahutuse asja. Lahutari ainult üks abielupaar, üks lahu- tuspäew lüfati tagasi, üts afi jäeti läbi waatamata ja lõpetati, kuna teised asjad jäid pooleli. Kohtu koosteiju kuulufid see- forbi: eestistaja Karoles, liifmed Maeritz ja Kentis.

Simon ja Hildegard B a l s o n (Simanis ja Hildegard Balions) abielufid 17. mär- ti fäesolewal, j. o. 1936. a. Värimaal. Sel- le abielu lahutats müid Eesti kohtu poolele wastasõitijatel fofutuleppel. Naislele anti ta- gaafi endine nimi. Kohtuotjus astus fahje jeadufe jõusse.

Wittor ja Miina H r e n t s o w i asjas oli abielulahutufe nõudmije efitand mees. Nõhus leidis nõudmije põhjendamata ole- wot ja jättis jelle rahuldamata. Mees peab ta 50 fr. fofutulu fandma.

Joann ja Marie T a r a afi jäeti läbi waatamata ja lõpetati.

Marilda ja Oskar K o o s e afi lüfati edasi ning Eliie ja Jüri W i l j a (Wilman- ni) afi jäeti järjeforrast wälja.

Martini ja Amanda S a a r e asjas kuula- taffe üle tunnistajate. Tunnistajate ülekuu- lumijit nõudjate poolele anti 7-päewane tähtaeg tunnistajate tajufs tuue frowni fä- jenatamijets depofitit. Tunnistajad kuula- taffe üle ta Mari ja Margarethe R u d e l i asjas, kusjuures 7 päewa jooksul ära tajus- da tuleb tajufiraga 75 senti. Samuti tunnis- tajate ülekuulamijets jäi pooleli ta Mijstet ja Hilba T o f m a n n i afi.

Kuidas saavutada elus edu, vabaneda pahedest, oma soove täide viia jne., seda näitab

„Mõjutamise õpetus“.

Hind 1 kr., saata postm. Tallinn, pk. 221.

D. Jungberg ei jöitunud. Põhjuseks oli see, et waejel kunstijungriil ei ol- nud kerge fultutada raha fõiduf, kuigi Pariisist Bilbaoni on raudteel ainult kümme tunni teekond.

Kui siis kunstniku professorist sõber, kes ainelifelt heas seijuforras, taipas oluforda ja huure taktitundega püüdis temale pafstuda fõiduwõimalufi oma- luful, ei tihanud kunstnik seda wastu mõtta. Nii jäidfi noored hispaanlan- nad asjata ootama „kunstniku lume- maalt.“

Maailmapoliitika tuletas minevikku meelde.

Osvald Jungbergi kirjawahetus Cesareo de Madariagaga kestis juuni 1914. aastani. Siis tuli maailmasõda ja löi jegi kogu elu. Kirjahahetus eest- laje ja hispaanlane mahel katkes ja pi- tapeale D. Jungberg kaotas igafugu- jed andmed kamaaegijst jõbrast.

Maailmapoliitika põnewamaid jündmuse fäesolewal aastal, rahwas- tellidud mahelcaatumine Itaalia-Abes- siinia sõjas ja fanktifoontide tarwitufe- lewõtt löi esiplaanile ka Madariaga iijtu. Polütehnitumi professorist oli fäänud oma riigi efindaja rahwaste- liidus ja ta maliti juhtima fomisjoni, felle töõit olenes fõrd Euroopa ja wafst ka kogu maailma rahu. Leides leftebdest oma kumagije sõbra pilbi ja nime, otustas D. Jungberg uuenda- da kirjawahetust Madariagaga. Nüüd on Hispaania omaford weriste fünd- muste keerijes. Kuid olude normaals- jeks muutudes mõib Madariaga uues- ti mängida juhtivat oia rahwastelli- du ringlondebades. Meile ei mõi jee olla kahjuks, kui seal on iifit, fäs iifitit- tude sõprusfõdemetega on fõotud meie rahwa liifmetega.

Makujõuetuse asju.

Omaj ajal Tallinna ringkonnatohtu tun- nistas a.-j. „Osta“ mafujõuetuts, mille jä- rele moodustati fofurufwalitijes. fofuruf- walitijus, fäs jeni ajas afiiafietfi asju, oli nüüd fofutule efitand oma aruande ja pa- lus seda fõimitada.

Samuti juba aastate eest mafujõuetuts tunnistatud Wene-Walti Laenafühijufe ja Mehaanika afiiafietfi fofurufwalitijus oli ta fofutule oma aruande efitand.

Etimejes asjas oli fofutufe ilmunud fofurufwalitijufe efitmes, fäs fofotas efitatud palwet. Teijes asjas aga iijrti asjaolajit ilmunud ei olnud.

Kõhus kummafi asjas refolutfiooni ei kuulutanud.

Kõõgitüdruk kirjutas parima nowelli.

Reegi ilus joome kõõgitüdruk, fäs elab Rem J o r g i s, fai ühelt joome kirjastus- äriit 400-naelafije auhinna parima joome- teelje jutustufe eest. Breili Salminen tufi tuue aastat eest Alandi kaartelt Põhjameres New Yorki. Tema jutustus „Katrina“ on mälestus elust wäitejes külas, felle fäfurit- telt ja merimeestest. Kõõgitüdruk on kirjutanud oma wäiteje raamatu fõidufe 150 wa- heaegadel.

Täielik garanti I ja II liigi sõiduloo saamiseks. Teooria, praktika, sõiduõpetus. Järeleaitamine eksamitele minekuks. Eksamid sõiduloo saamiseks on kooli juures. Tasuta õpperaamatud. Osavõtjale maalt priikorter.

Uue kilrkursuse algus esmaspäeval, 16. nov. kell 9 homm.

Uue harilikku kursuse algus esmasp., 30. nov. kell 7 õhtul.

Politse jöbitab abielu- rahu.

Viljulistaste tüli õnnelik lõpp.

Härra ja proua Vojatu Suzuki Yomo- tomachit elajid juba aastaid nagu kais ja forer. Nüü naine ühel päeval löi käigele käega ja lahkus mehe juurest. Mees aga järgnes talle, et jundida teda tulema tagasi. Eigeis rahuiobitajats õhtus jaapani politi- sei, kes eitas abielupaarile allatirjutamijets „Rahulepingu“.

Selle järele naine peats maksma mehele 500 jeni, niipea kui ta lahkus ühisforterist. Kõrge rahalise trahviga on taltistatud mehe puudumine büroost ilma mõjuma maaband- jeta. Riats sellele mees peab andma palga naise kätte, kes on kohnistatud selle lajutu- ma majapidamijets. Milgi tingimustel mees ei tohi juua rohtem alkoholi, kui see on talle lubatud.

Hommikul õustes naine peab termotama oma meest valitud viisilatusavaldustega, jamutt on talle leetand magada päeval. Kui üks abielupoolest murrab lepingu, ta peab maksma teisele määratud rahajumma.